

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen. Og næste ordfører er fru Sophie Løhde.

Kl. 11:20

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Psykiatrien er et område, der desværre ofte er præget af den sensationsprægede omtale af enkeltsagerne, og hvor de omtalte ofte mangler det nødvendige overskud og sjældent har nogen til at tale deres sag. Det er en omtale, som desværre også til tider giver et noget skævt billede af såvel patienterne som personalet. Men det er også en omtale, som er med til at fastholde mange af myterne og tabuerne, herunder den enkeltes muligheder for at komme sig helt eller delvis.

Når jeg i dag nævner det, er det ikke for at påstå, at alt inden for psykiatrien er, som det skal være, eller at der ikke sker fejl. For selvfølgelig sker der fejl, og jeg skal være den første til at vedkende mig, at der er al mulig grund til større opmærksomhed omkring dette vigtige område. Men helt generelt er psykiatrien bare bedre end dens spejlbillede i medierne.

Eksempelvis er andelen af enestuer steget fra 40 pct. i 1996 til at udgøre 89 pct. i 2007. Patienterne bliver i dag tilbudt en mere målrettet og individuel behandling end tidligere. Psykiatrien har trods store rekrutteringsvanskeligheder alligevel oplevet en stigning i antallet af læger. Eksempelvis er antallet af læger næsten fordoblet i perioden 1993-2006. Forskningen på området har generel høj prioritet i landets regioner, og vi ligger blandt nogle af de bedste i verden. 81 pct. af patienterne betragter de distriktspsykiatriske tilbud som meget gode eller gode, kun 2 pct. finder dem dårlige eller uacceptable. Vi indfører nu det udvidede frie sygehusvalg, således at patienter med psykiske lidelser også får de samme muligheder for at komme til en hurtig udredning og behandling. Helt generelt har psykiatrien oplevet et markant økonomisk løft igennem en længere årrække. Eksempelvis er udgifterne til de psykiatriske sygehuse steget med ca. 1,5 mia. kr. siden 2001, ligesom der også er tilført betydelige satspuljemidler til området.

Men når det er sagt, er det, som jeg nævnte indledningsvis, ikke det samme, som at alt er i orden. Der er udfordringer inden for psykiatrien. Med kommunalreformen overtog kommunerne som bekendt det fulde myndigheds-, forsynings- og finansieringsansvar på det sociale område, herunder også for socialpsykiatrien,

mens regionerne overtog ansvaret for behandlingspsykiatrien fra de tidligere amter.

Med overtagelsen af det ansvar følger også naturligvis forpligtelsen til at sikre, at der sker en tilstrækkelig samordning og sammenhæng for de patientforløb, der ofte går på tværs af de to myndighedsniveauer. Og som begge ministre allerede har været inde på og redegjort for, blev det med sundhedsloven fra 2007 obligatorisk for kommuner og regioner at indgå de såkaldte sundhedsaftaler, der jo netop skal koordinere samarbejdet mellem socialpsykiatrien og behandlingspsykiatrien, ligesom regionerne i øvrigt også er i fuld gang med at udbygge såvel OP- som OPUS-teamene rundtom i landet.

Men der er også en række områder, hvor samarbejdet imellem kommuner og regioner halter gevaldigt. Det gælder bl.a. i forhold til den manglende brug af udskrivningsaftaler og koordinationsplaner, men det gælder også i forhold til den manglende indsats over for de færdigbehandlede patienter, der ikke kan udskrives fra hospitalerne, fordi kommunerne ikke har etableret tilstrækkeligt med botilbud.

Især Københavns Kommune springer i øjnene, når man kigger ud over landet og ser på antallet af færdigbehandlede patienter. Eksempelvis har ventetiden for fire sindslidende indtil videre været 6 år. 6 år svarer til 2.190 dage. Det synes jeg er værd at tænke på. For det er ikke alene ventetid, der er fuldstændig uacceptabel set med Venstres øjne; det er også en ventetid, der bevirker, at mennesker med et helt liv foran sig bliver passive, går i stå og mister enhver chance for at vende tilbage til et nogenlunde normalt liv. Hverken tid, økonomi eller andet kan undskylde kommunen i den her sammenhæng. Særlig ikke når man tager i betragtning, hvor mange andre spændende projekter Københavns Kommune har haft mulighed for at finansiere igennem de sidste mange år. Vi vil i Venstre nøje følge udviklingen på det her område, og vi kan ikke stærkt nok appellere til, at i særdeleshed Københavns Kommune får bragt orden i forholdene.

Men når vi i dag taler om at sikre bedre tilbud og sammenhæng i psykiatrien, vil det være forkert ikke også at sætte fokus på samt værne om og styrke den ressource, som de pårørende udgør. For psykisk sygdom rammer ikke bare den enkelte, det rammer så at sige hele familien, og her kan ikke mindst uvisheden og følelsen af ikke at være inddraget eller vide besked om ens kære have alvorlige konsekvenser for såvel den

Kl. 11:21